

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การแสดงตลกในสื่อวีดิทัศน์" มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจถึงลักษณะตลกที่ปรากฏและเผยแพร่ในงานวีดิทัศน์ และเพื่อเข้าใจถึงบทบาทของกระบวนการผลิตที่มีผลต่อการแสดงตลก ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีขอบเขตการศึกษาจากวีดิทัศน์ที่มีจำหน่ายตามแผงทั่วไป และคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์จากยอดจำหน่ายสูงและได้รับความนิยมนิยามที่ทราบจากผู้ผลิตและผู้จำหน่ายปลีก 2 แห่ง จนได้คณะตลกยอดนิยมที่นำมาศึกษาคือ คณะรัตน์ เชิญยิ้ม คณะเบ็ด เชิญยิ้ม คณะล้อต๊อก-ชูศรี คณะเทพ โพธิ์งาม คณะจุ่มจุ่ม ชูบเบอร์โจ๊ก และคณะเพชรตาราฉาย ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การใช้เทคนิควีดิทัศน์เพื่อช่วยในการผลิต

อารมณ์ของการชมการแสดงตลกในสถานที่จริงกับการชมโดยผ่านเทปวีดิทัศน์ ย่อมมีความแตกต่างกัน การที่จะให้ผู้ชมที่ชมเทปมีอารมณ์ร่วมกับสิ่งที่ชม จำเป็นต้องใช้กระบวนการผลิตวีดิทัศน์เข้ามาช่วยเสริมด้วยคุณสมบัติ

1. วีดิทัศน์สามารถรักษาความสดของเหตุการณ์ต่างๆ ได้เหมือนของจริง (Live)
2. ผู้ชมเปรียบเสมือนได้ร่วมในเหตุการณ์จริง
3. เสริมความรู้สึกผู้ชมด้วยเทคนิคพิเศษ เช่น ภาพ และเสียง

ทั้งนี้ ในการใช้เทคนิคต้องเริ่มตั้งแต่การวางแผน การเตรียมการ การผลิตขึ้นหลังการผลิต ซึ่งต้องใช้เทคนิคของการเคลื่อนกล้อง ขนาดของภาพ ภาพ Insert และการใช้ Sound Effect เสียงหัวเราะและในการวิจัยพบว่าการผลิตวีดิทัศน์ตลกยังไม่มียุคภาพ

เพราะมีการลงทุนต่ำ (Low Cost Production) จึงทำให้การบันทึก การตัดต่อ ทำเสียง และเทคนิคพิเศษ ใช้เทคนิคง่ายๆ ไม่พิถีพิถัน

นอกจากนี้ การแสดงตลกในสื่อวีดิทัศน์ยังพบว่าโครงสร้างของการแสดงตลกในสื่อวีดิทัศน์อาศัยโครงสร้างแบบกลุ่มซึ่งมีที่มาจากการสวดคฤหัสถ์ในอดีต และใช้โครงสร้างการแสดงตามหน้าที่ที่เรียกว่า ตัวนู. แม่คู่ ประกอบด้วย

- ตัวนูเรื่อง
- แม่คู่
- ตัวต๊น
- ตัวจับตัวเร่ง
- ตัวอีสาน

ส่วนโครงสร้างของเนื้อหาที่ใช้ในการแสดงพบว่ามี 3 แบบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการแสดงโดยบทเปิด (Improvisation Method) ซึ่งมีลักษณะที่ไม่เคร่งครัดในการนำเสนอ การพูดหรือการแสดง อาจจะเป็นไปตามโครงเรื่องอย่างกว้างๆ เพื่อให้รู้เค้าโครงเรื่องและลำดับเรื่องเท่านั้น นอกจากนั้น การพูดหรือการแสดงนั้นอาจจะเกิดจากความคิด ความรู้สึก และสามัญสำนึกของผู้แสดงก็ได้

สำหรับโครงสร้างของเนื้อหาที่ใช้ในการแสดงตลก มีดังนี้

1. การแสดงแบบเปิด
2. การแสดงแบบมีแกนเรื่อง
3. การแสดงแบบผสม

เนื้อหาของการแสดงตลก

จากการวิเคราะห์พบว่าเนื้อหาของการแสดงตลกมักจะซ้ำไปมา โดยสรุปเป็นประเด็นเนื้อหาที่มักจะยกมาแสดง ได้แก่

- เนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ
- เรื่องเชื้อชาติ
- เรื่องบมด้อยหรือความพิการของร่างกาย
- เรื่องเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
- การแปลง ล้อเลียนเพลง
- เรื่องความตาย ศพ และความโรคร้าย
- เหตุการณ์เด่นดังในสังคม
- เรื่องการพนัน
- เรื่องหัว-เมีย
- การแต่งงาน คู่ครอง ชีวิตคู่
- เรื่องส่วนตัวผู้แสดง
- ล้อเลียนวรรณกรรม
- ความจน ความรวย
- ล้อสุภายิต
- การต่อสู้
- อายุ
- เรื่องการประกวด / คัดเลือก
- เรื่องสถานที่ที่แสดง

จะเห็นได้ว่า เนื้อหาของตลกที่นำมาแสดงเป็นการเสนอเรื่องราวต่างๆ ในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแบบตลกของตลกโดยการนำมาล้อเลียน นำมาเล่น ท้าให้โลกที่เป็นจริงซึ่ง

มีทั้งที่น่าพอใจและไม่น่าพอใจกลายเป็นโลกของเสียงหัวเราะ เบิกบานใจช่วย ให้คนหลีกเลี่ยง
ความเป็นจริงของโลกไปได้ เกิดความเพลิดเพลิน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของการเล่น (Play
Theory) ซึ่งกล่าวไว้ว่า

"ทุกวันนี้ คนมีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากสภาพที่ตนต้องเผชิญ
อยู่ทุกวัน ทั้งในด้านการทำงาน อาชีพต่างๆ สิ่งที่จะช่วยได้คือ
สื่อมวลชน ดังนั้น สื่อมวลชนจึงต้องยึดหลักที่จะให้ความบันเทิง
เป็นอันดับแรก"

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์แบบแยกส่วนเพื่อที่จะทำความเข้าใจในด้านที่เป็น
เนื้อหาซึ่งตกลงมาแสดง แต่ตกลงจะเกิดได้ต้องมีองค์รวม อันประกอบไปด้วย ตัวผู้แสดง
เวลา สถานที่ วัฒนธรรม ประกอบเข้าด้วยกัน

ข้อจำกัดการวิจัยครั้งนี้

- 1) วิดีทัศน์ตกลงที่มีเจ้าหน้าที่มีจำนวนมาก ไม่สามารถที่จะใช้การวัดได้โดยชัดเจน
ว่ามีวินาที คณิตศาสตร์ที่สุดต่อการนำมาวิจัย
- 2) แหล่งข้อมูลจากผู้ผลิตไม่มีระบบการจัดเก็บที่แน่นอน การค้นหาแบบการ
แสดงตามที่ต้องการไม่สามารถหาได้ เนื่องจากมีการผลิตมากมายหลายชุด หลายชื่อ จน
เกิดความสับสน
- 3) การขอเข้าสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ในระบบกระบวนการผลิต มักไม่ค่อยได้รับ
ความร่วมมือเพราะ เป็นเรื่องของทางด้านธุรกิจที่มีการแข่งขันและ เกิดความระแวงที่จะเปิดเผย
ข้อมูลในรายละเอียด

4) การเก็บข้อมูลจากนักแสดงตลกติดขัดปัญหาเรื่อง เวลาที่จะสัมภาษณ์และพบตัวได้ยากลำบาก เนื่องจากภาระการแสดงของแต่ละท่านมีมาก แต่ผู้วิจัยก็พยายามที่จะพบและสัมภาษณ์แกนคนสำคัญที่จะให้ข้อมูลได้ เช่น คุณเบ็ด เชิญยิ้ม นายกสมาคมตลกแห่งประเทศไทย และคุณสว่าง ทรัพย์สารวย หรือป่าตอก ศิลปินแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

จากการศึกษาตลกในงานสื่อวีดิทัศน์ ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีข้อที่น่าศึกษาวิเคราะห์อีกคือ

1. ควรมีการศึกษาการแสดงตลกที่แสดงในสื่ออื่นๆ เช่น หนังสือการ์ตูนตลก เทปตลก เพื่อทราบรูปแบบ เนื้อหา เทคนิคการผลิต ในลักษณะของสื่ออื่นๆ ที่ต่างกันไป

2. ควรมีการศึกษาแบบเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบเนื้อหาตลกในอดีต กับรูปแบบเนื้อหาตลกในปัจจุบัน เพื่อทราบพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ผู้รับสารในยุคสมัยต่างกัน แต่สังคมเดียวกันหัวเราะได้

3. น่าจะมีการศึกษากระบวนการพัฒนาการของอาชีพตลก และเส้นทางการก้าวเข้ามาสู่อชีพตลกยุคนิยมในแต่ละยุคสมัย